

EL PEIX BLAU ENFRONTA ELS PESCADORS D'ARROSSEGAMENT I ELS DE CÈRCOL

La calma abans del temporal

Les darreres setmanes el sector pesquer tarragoní ha vist el moment més crític del conflicte que enfronta els pescadors del cèrcol amb els d'arrossegament. La raó principal d'aquesta «guerra», la captura del peix blau.

Francesc Ràfols Sagués

El sector pesquer de la província de Tarragona va viure les darreres setmanes el moment més crític del conflicte que des de fa temps enfronta els pescadors de la llum, o del cèrcol, amb els d'arrossegament, quan, al port de l'Ametlla de Mar, aquests darrers van llençar a l'aigua un gran nombre de caixes de seitó, valorades en quasi cinc milions de pessetes.

La raó d'aquesta guerra, soterrada durant molt de temps, és, principalment, la captura de peix blau, juntament amb altres raons menors, com, per exemple, l'amplada de la xarxa. L'enfrontament s'ha viscut amb més intensitat a Tarragona, perquè es tracta d'una zona on la flota de la llum és més important respecte a la d'arrossegament.

Les barques de la llum, que treballen durant la nit, critiquen les d'arrossegament, que treballen durant el dia, que vagin a la captura del peix blau, perquè, a part de la pesca que facin, pel sistema que utilitzen, destrossen molt de peix, ja que el seitó i la sardina són espècies molt dèbils que es trenquen de seguida.

Fent història, el conflicte va entrar en una fase més oberta, quan, a començament del mes de juny, les barques de cèrcol, van tancar el port de Tarragona durant un matí. Aquesta acció era per a reclamar a l'Administració unes mesures d'ajuda davant l'activitat dels pesquers més grossos que «agafant de manera indiscriminada el peix blau, ens aboquen a la ruïna, perquè exhauriran aquesta espècie, com ja ha passat en altres indrets», segons explicava un dels manifestants.

Representants d'aquest sector van fer pressions davant l'administració, tant la central com la Direcció General de Pesca de la Generalitat, i el 5 de juliol sortia un descret pel qual es regulaven les dimensions de la xarxa (36 mm.) i la captura del peix blau per part de les barques d'arrossegament que el limitava al 10% sobre el total de la pesca realitzada per cada vaixell.

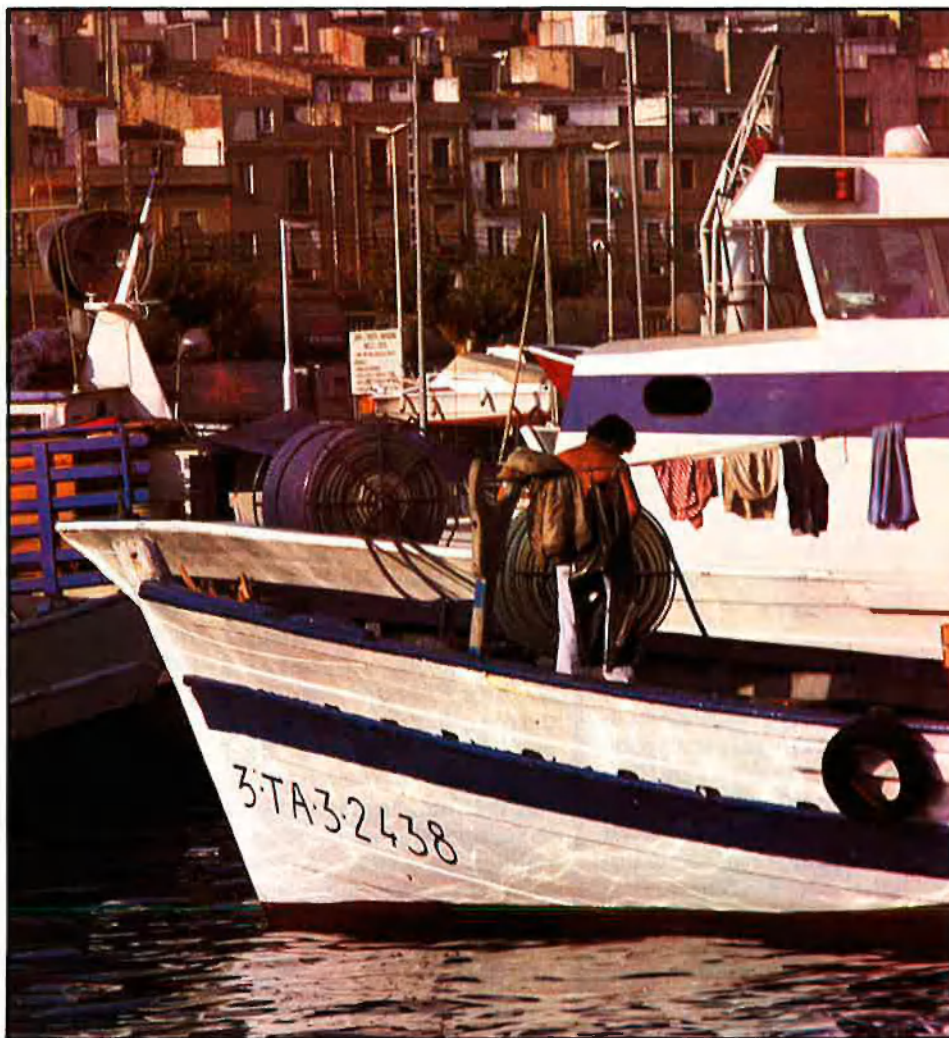
Per tal que aquesta nova llei es complís, la Comandància de Marina de Tar-

ragona va iniciar una tasca de rigorós control que va desembocar en diverses denúncies i sancions. A partir d'aquest instant, les barques d'arrossegament van passar a l'atac i el dia 20 de juliol van començar una vaga, en principi indefinida, per protestar contra aquest reglament que es feia complir de manera tan estricta.

Els vaguistes denunciaven que l'Administració havia elaborat aquesta llei «tenint en compte el criteri de només un dels sectors en litigi», segons comentava un dels seus portaveus. També criticaven als del cèrcol dient «que són uns romancers, perquè aquí hi ha peix per a tothom» i

afegien que a tot arreu, la captura del peix blau «també la feien les barques d'arrossegament». Un altre dels seus motius de queixa era que el decret, d'aplicació a tot el Mediterrani, només se'n perseguia l'incompliment a la província de Tarragona.

La tensió va anar pujant de to, i el mateix dia que va produir-se l'incident de l'Ametlla de Mar, els vaguistes havien anunciat el tancament del port de Tarragona. Aquesta vegada, les autoritats van mostrar-se més decidides i el governador civil, Vicente Valero, va amenaçar de prendre severes mesures, si aquest es duia a terme. Finalment, aquesta concentra-

ció es va desconvocar. Però la metxa ja estava encesa. Valero va forçar una reunió entre tots els estaments implicats, que es va celebrar el dia 27 de juliol, una setmana després de l'inici de la vaga, en la qual es va acordar donar fi a la vaga i es va prohibir a les barques d'arrossegament pescar peix blau, amb l'amenaça de greus sancions que podrien arribar fins els sis mesos sense poder sortir de port. Segons aquesta resolució, el governador els impedia de recollir fins i tot el 10% que marca la llei. De totes maneres, aquests pescadors diuen que «el 10% i res és el mateix».

Per la seva banda, el governador civil es comprometia a convocar negociacions entre tots els sectors per tal d'arribar a un acord.

Aquesta reunió obria un període de calma però que es podria trencar en qualsevol moment perquè la tensió és molt forta i en llocs com l'Ametlla de Mar arriba fins a l'extrem que hi ha famílies senceres que no es parlen, ja que estan repartides entre els dos bàndols del conflicte.

Sobre la possibilitat de l'acord hi ha pronòstics per a tots els gustos. Els més

A l'Ametlla la pesca ha provocat l'enfrontament de famílies senceres.

competència. La qüestió és que el seitò és una espècie amb molta sortida al mercat i, per tant, ofereix una rendibilitat molt alta.

El conflicte és viscut a cada port d'una manera diferent. I per això alguns reclamen solucions específiques a cada port. A cada una de les poblacions pesqueres, la relació d'unes barques amb les altres és diferent. A Tarragona, per exemple, les barques de la llum tenen molt més pes que en altres llocs, com l'Ametlla, on les barques d'arrossegament representen molt més.

Els pescadors del cercol sempre han buscat aquestes mesures de protecció perquè ells sols es dediquen al peix blau i és un tipus de pesca que deixa menys marge. Un home que es dediqui a la llum pot guanyar, en el millor dels casos, entre 70 i 80 mil pessetes al mes, mentre que un que treballi a l'arrossegament pot treure quasi el doble. Un altre aspecte que argumenten les barques de la llum és que com són uns vaixells més petits, les condicions atmosfèriques els afecten més i per tant, als mesos d'hivern, són moltes les nits que no poden sortir a mar.

Les picabaralles són contínues i els patrons d'arrossegament inclús insinuen que el tema té implicacions polítiques ja que els de la llum «tenen molt bons amics a Madrid».

Les flotes pesqueres més importants es troben als ports de Tarragona, Cambrils, l'Ametlla de Mar i Sant Carles de la Ràpita i donen feina a gairebé 1.600 persones.

El volum de diners que mou tota aquesta activitat, pel que fa al peix blau, són de més de 1.500 milions de pessetes anuals només amb el seitò i la sardina. □

Distribució de barques i treballadors de les principals flotes

	Arrossegament barques/homes	Cercol barques/homes
Tarragona	60/300	30/400
Cambrils	35/141	4/55
l'Ametlla M.	40/207	7/100
S. Carles R.	70/350	—

Fonts: Confraries de pesca respectives

Volum de diners que mou el peix blau als ports de Tarragona

	Tones	Milions de pessetes
Sardina		
Cambrils	95,4	3,4
l'Ametlla	1.226	71,7
S. Carles R.	800	21,8
Tarragona	5.226	349,6
Seitò		
Cambrils	290	85,4
l'Ametlla M.	949	301,1
S. Carles R.	722	215

pessimistes diuen que «això és com si un pare dona la pilota a un fill i l'altre es queixa i llavors li dona la pilota. Si el primer la vol recuperar, el que el pare no pot fer es deixar la pilota al segon mentre es posen d'acord perquè les negociacions no es fan en igualtat de condicions».

De totes maneres, no són totes les barques d'arrossegament que es dediquen al peix blau. Però en aquest punt totes fan pinya perquè les que es dediquen a l'altre peix, d'aquesta manera, tenen menys

